

[Preben Møller Hansen]

åbenbart ligegyldigt. Det er angrebene på dem, der rejser debatten, der er det primære.

Hvad går angrebene så egentlig ud på? Jo, det er, at forespørgslen er lidt kluntet formuleret. Det kan da godt være. Det er jo et spørgsmål om, hvordan man forstår formuleringerne på papiret. Der er nogle, der har evnen til at fatte det, der står skrevet, selv om det er snørklet; der er andre, der ikke har formået at tilegne sig den evne, fordi de måske har gået i den sorte skole eller har beskæftiget sig med andet end det, man beskæftiger sig med i skolen.

Men det er uvæsentligt. Det afgørende er: Hvad er det egentlig, der står i det dagsordensforslag, der er fremsat? Det må være det, der tæller for enhver. Jeg må sige ligesom hr. Glønborg fra Kristeligt Folkeparti, at jeg forstår ikke, at man i denne sal skal skændes. Hvorfor ikke diskutere det reelle, indholdet, og afveje argumenterne og vurdere, om de kan afvikle en del af den arbejdsløshed, der er i vort land?

Hvad er det så, vi peger på i udtalelsen? Det har hr. Jørgen Tved bl.a. omtalt, men vi har sagt, at vi har mangel på boliger i dette land. Vi har titusinder og atter titusinder af mennesker, der ønsker sig en bolig. Nogle af dem er boligløse, andre bor i ejendomme, der i realiteten er kondemneret. Men ville det så ikke være rimeligt, at vi satte boligbyggeri i gang på social basis? Det ville skabe beskæftigelse i hele byggesektoren, som er en nøgleindustri; følgeindustrien ville også få beskæftigelse, og en lang række af de kolleger og arbejdskammerater rundt omkring, der er uden arbejde, ville komme i beskæftigelse. Det ville betyde, at vi samfundsmæssigt kunne spare den understøttelse, vi udbetaler. De penge kunne bruges til mange andre formål, men de kunne også bruges til at sænke det skattetryk, der har ramt vort folk.

Er det så galt? Vi har en lang række anlægsarbejder, der skal sættes i gang, vi mangler vuggestuer, vi mangler børnehaver, vi mangler fritidshjem. Masser af kommuner vil meget gerne have sat disse byggearbejder i gang. Det kunne da afhjælpe mangelen på institutionspladser, men det ville også medvirke til at fjerne en del af arbejdsløsheden.

Der er ikke én, der har taget det problem op og gjort det til genstand for diskussion. Nej, det er bare noget pladder, der står! Det er argumentet. Jeg synes ikke, det er en værdig måde for et Folketing og for repræsentanter for det

danske folk at diskutere på. Jeg tror, det var bedre, om man virkelig overvejede, hvad det er, der er vores stilling som folkevalgte. Det er, at vi i fællesskab skal prøve på at løse de problemer, der har ramt det danske folk som en konsekvens af en forfejlet politik gennem de sidste 15 år.

Så har jeg tilladt mig den frihed – og det angriber man fra Socialdemokratiets side – at jeg har rejst det problem, at en lang række af årsagerne til arbejdsløsheden er vores medlemskab af EF. Jeg har ikke her stillet forslag om, at vi skal meldes ud af EF, men jeg har påpeget, at en lang række af de problemer, der er skabt, er en konsekvens af vort medlemskab af EF.

Lad os tage nogle eksempler. Vi får lagt gas ind fra Nordsøen. Den gasledning, der bliver nedlagt på fastlandet, bliver nedlagt af udenlandske arbejdere, endda til underbetaling, således at SiD må gå ind og erklære blokade mod det firma, der har ansat de udenlandske arbejdere. Ude i Nordsøen bliver den nedlagt af italienere. Det samme sker med den gasledning, der går over Øresund til Sverige. Vi har danske færger, der skal repareres. Dem sender man ned til Vesttyskland og lader danske skibsværftsarbejdere gå arbejdsløse og danske skibsværfter gå til grunde.

Inden for De Danske Statsbaner lader man udenlandske firmaer lave en ny polstring på sæderne. Det er blot for at nævne nogle ting.

Jamen det ville da være mere rimeligt, at vi gjorde noget for den befolkning, hvis interesser vi er valgt til at varetage, frem for at komme med det pjat, som man kom med fra Socialdemokratiets side.

Jeg ved naturligvis godt, hvorfor hr. Kaj Poulsen anlægger disse betragtninger. Det gør hr. Kaj Poulsen, fordi Socialdemokratiet med Jens Otto Krag har indgået bindende aftaler i 1972 om, at man i fællesskab med borgerskabets partier skal have gennemført den fuldstændige harmonisering af det danske samfund med EF.

Jeg ved godt, at man har en helt klar holdning, der går ud på at Danmark skal ophøre som selvstændig nation og være en nordregion i EF, og jeg ved også godt, at hvis man vedtager denne udtalelse om at skabe beskæftigelse for danske arbejdere, går man imod intentionerne om at skabe det indre marked inden udgangen af 1992.